

Kniha proroka Joela a Laodicejská cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo dvadsaťdeväť

Jeff Pippenger

2026-01-14

Číslo dvadsaťdeväť

Piate mesiášske proroctvo v knihe Matúša je medzníkom sklamaní a smrti. Dňa 18. júla 2020 falošná predpoveď zničenia Nashvillu usmrtila Eliáša a Mojžiša.

Piatym mesiášskym medzníkom je sklamanie z 18. júla 2020.

Vtedy sa naplnilo, čo bolo povedané skrze proroka Jeremiáša: „V Ráme bolo počuť hlas, nárek, plač a veľké bedákanie; Ráchel oplakávala svoje deti a nechcela sa dať potešiť, pretože ich niet.“ Matúš 2,17.18.

Predpoveď

Takto hovorí Hospodin: V Ráme bolo počuť hlas, nárek a horký plač; Ráchel plačúca nad svojimi deťmi sa nechcela dať potešiť pre svoje deti, pretože ich niet. Jeremiáš 31,15.

Mojžiš a Eliáš sú zabíjajú na uliciach Sodomy a Egypta. Posledný výrok Starého zákona uvádza, že Eliáš príde pred veľkým a hrozným dňom Pánovým. Ten hrozný deň sa začína, keď sa Michael postaví v dvanástej kapitole Daniela a v dvadsiatej druhej kapitole Zjavenia oznamuje, že „kto je spravodlivý a kto je nespravodlivý“, zostane v tom stave na večnosť.

A v tom čase povstane Michal, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ, až do toho istého času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. Daniel 12,1.

Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrený, nech je poškvrený ešte; a kto je spravodlivý, nech zostáva spravodlivý ešte; a kto je svätý, nech zostáva svätý ešte. Zjavenie 22,11.

Eliáš sa musí zjaviť pred uzavretím doby milosti a v Zjavení jedenásť je zabíjajú a vzkriesený tesne pred uzavretím doby milosti. Je vzkriesený a predkladá svoje posolstvo až do uzavretia doby milosti, keď potom nastáva ďalšie vzkriesenie, spravodlivých i bezbožných.

A mnohí z tých, ktorí spia v prachu zeme, sa zobudia: jedni k večnému životu a druhí na potupu a večné opovrhnutie. Daniel 12,2.

Po tomto osobitnom vzkriesení nasleduje druhý príchod Krista, pri ktorom sú vzkriesení spravodliví mŕtvi, a potom tisíc rokov, počas ktorých svätí súdia zahynutých. Na konci tisíc rokov nastáva ďalšie vzkriesenie a tretí príchod Krista. Lína prorockých vzkriesení zahŕňa aj vzkriesenie

pápežskej šelmy, no každé z týchto vzkriesení je osobitným predmetom Božieho prorockého Slova. Dňa 18. júla 2020 laodicejské hnutie sto štyridsiatic štyroch tisíc spáchalo samovraždu tým, že sa vzbúrilo proti Kristovmu príkazu zakazujúcemu časové aplikácie po roku 1844.

V Ráme, čo znamená pýcha a sebayvyšovanie, bolo potom počuť hlas. Ráchel, znamenajúca dobrý pocestný, smúti, pretože Mojžiš a Eliáš nie sú, a čo je ešte dôležitejšie, nemôžu byť potešení. Nemajú nijakú útechu a Duch Svätý je Tešiteľ, ktorý mal byť poslaný, keď sa v júli 2023 začal hlas na púšti.

Tieto veci sa dejú tesne pred uzavretím času milosti, a podľa Zjavenia tesne pred uzavretím času milosti je Zjavenie Ježiša Krista odpečatené. Toto odpečatenie je tým, čo vzkriesi Mojžiša a Eliáša, ktorí sú aj Ráchel, dobrou putujúcou, ktorá oplakávala a nariekala nad svojimi deťmi a nemohla sa dať potešiť. Jej smútok sa mení na radosť, keď sú tie deti vzkriesené.

A povedal mi: Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Zjavenie 22:10.

Mojžiš a Eliáš boli mŕtvi na uliciach Sodomy a Egypta a práve tak ako v prípade Krista, aj stoštyridsaťštyritisíc bude povolaných z Egypta, keď sa zhromažďovanie začalo v júli 2023.

Šiestym mesiášskym medzníkom je povolanie z Egypta v júli 2023.

A bol tam až do Herodesovej smrti, aby sa naplnilo, čo povedal Pán skrze proroka: „Z Egypta som povolal svojho Syna.“ Matúš 2,15.

Predpoveď

Keď bol Izrael dieťaťom, miloval som ho a z Egypta som povolal svojho syna. Ozeáš 11,1.

Mŕtvi na egyptskej ulici, nebeský hlas z púšte volá Ezechielovo údolie suchých kostí k životu. Tento hlas sa začal ozývať v júli 2023.

A po troch a pol dni vošiel do nich Duch života od Boha a postavili sa na nohy; a veľký strach padol na tých, ktorí ich videli. A počuli veľký hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem. I vystúpili do neba v oblaku; a ich nepriatelia ich videli. Zjavenie 11,11.12.

Boh vyvádza svojho Syna z Egypta a takisto vyviedol z Egypta aj Mojžiša, lebo Mojžiš ako alfa a Ježiš ako omega predstavujú skúsenosť stoštyridsaťštyritisíc, ktorí spievajú pieseň Mojžiša a Baránka. Tá pieseň zahŕňa povolanie vyjsť z Egypta. V Ezechielovi sú predstavené dva kroky, ktoré boli predobrazené dvoma krokmi pri stvorení Adama. Najprv je utvorené telo a potom je do tela vdýchnutý dych života, a vtedy oživa. V Zjavení jedenástej kapitoly je prvým krokom vstúpenie Ducha Božieho do zabitých, a potom sa postavili na svoje nohy. Keď stoja, sú Božím vojskom. To, čo sprostredkúva Ducha v jedenástej kapitole, je znázornené Ezechielovým prvým proroctvom. Hlas na púšti je prorocké poslanstvo sprevádzané Duchom Svätým.

Evanjelium podľa Matúša obsahuje dvanásť kapitol, ktoré sú omegou k dvanástim kapitolám v Genezis a ktoré poskytujú dvoch svedkov, predstavujúcich zmluvu so sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi. Títo muži a ženy sú zapečatení na večnosť vo vzťahu Božstva spojeného s ich ľudskosťou.

Stávajú sa znamením pre robotníkov jedenástej hodiny.

„Dielo Ducha Svätého je usvedčiť svet z hriechu, zo spravodlivosti a zo súdu. Svet môže byť varovaný jedine vtedy, keď uvidí tých, ktorí veria pravde, posvätených skrze pravdu, ako konajú podľa vznešených a svätých zásad a v ušľachtilom, povznesenom zmysle ukazujú deliacu čiaru medzi tými, ktorí zachovávajú Božie prikázania, a tými, ktorí ich šliapu nohami. Posvätenie Duchom zvyrazňuje rozdiel medzi tými, ktorí majú Božiu pečať, a tými, ktorí zachovávajú sfalšovaný deň odpočinku. Keď príde skúška, jasne sa ukáže, čo je znamením šelmy. Je ním zachovávanie nedele. Tí, ktorí po tom, čo počuli pravdu, naďalej pokladajú tento deň za svätý, nesú podpis človeka hriechu, ktorý sa domnieval, že zmení časy a zákony.“ Bible Training School, 1. december 1903.

Zástava sto štyridsiatich štyroch tisícov, keď sú v jedenástej kapitole Zjavenia povolání do neba, je taká, že sú najprv povolání von z Egypta, čo je miesto, kde boli usmrtení. Hlas z púšte ich volá von z Egypta, aby boli znamením pre robotníkov jedenástej hodiny. Ich vzkriesenie v roku 2024 je tiež predstavené ako narodenie a ako prebudenie, podľa toho, ktorý obraz je práve označený. Pokiaľ ide o narodenie, sú to tí, ktorí naplňajú podobnosť o desiatich pannách, a v tomto zmysle je ich narodenie panenským narodením a oni sú tým znamením.

Siedmym mesiášskym orientačným bodom je rok 2024

A toto všetko sa stalo, aby sa naplnilo, čo povedal Pán skrze proroka, keď riekol: Hľa, panna počne a porodí syna a nazvú jeho meno Emanuel, čo v preklade znamená: Boh s nami. Matúš 1,22.23.

Predpoveď

Preto vám sám Pán dá znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Immanuel. Izaiáš 7,14.

V dejinách Mojžiša a Krista boli znamenia, tak ako boli aj v dejinách milleritského hnutia. V posledných dňoch bude laodicejský adventizmus hľadať znamenie a jeho jediným znamením je znamenie Jonáša. Jestvuje aj znamenie pre tých, ktorí sú vzkriesení v roku 2024. Ich znamením je „sedem časov“ z tretej knihy Mojžišovej, dvadsiatej šiestej kapitoly.

A toto ti bude znamením: Tento rok budete jesť to, čo samo od seba vyrastie, a v druhom roku to, čo vzíde z toho istého; a v treťom roku sejte a žňte, vysádzajte vinice a jedzte ich ovocie. A pozostatok, ktorý unikol z domu Júdovho, opäť zapustí korene dolu a ponesie ovocie hore. Lebo z Jeruzalema vyjde pozostatok a tí, čo uniknú z vrchu Sion: horlivosť Hospodina zástupcov to vykoná. 2 Kráľov 19:29–31.

A ak poviete: Čo budeme jesť v siedmom roku? Hľa, nebudeme siať ani zhromažďovať svoju úrodu. Vtedy prikážem svojmu požehnaniu nad vami v šiestom roku, a prinesie úrodu na tri roky. A v ôsmom roku budete siať a ešte budete jesť zo starej úrody až do deviateho roku; dokiaľ nepríde jej úroda, budete jesť zo starých zásob. Levitikus 25:20–22.

Tí, ktorí uniknú, sú tiež predstavení ako vyhnanci Izraela, a boli vyhnaní svojimi bratmi, ktorí ich nenávideli. Ich bratia ich vyhnali, lebo ich nenávideli, pretože nemohli vyvrátiť pravdu o sobote, predstavenú Mojžišovým „sedemkrát“.

Hospodin buduje Jeruzalem; zhromažďuje vyhnancov Izraela. Žalmy 147:2.

Pán začal zhromažďovať ostatok v júli 2023 a ostatok sú „vyhnanci“ Izraela. V júli 2023 vystrel svoju ruku po druhý raz, aby zhromaždil svojich vyhnancov. Svoju ruku vystrel po druhý raz v roku 1849, vopred pred omega svetlom Mojžišových sedemkrát v roku 1856. Alfa svetlo bolo znázornené prvým prorockým objavom Millera — Mojžišových sedemkrát.

A v ten deň bude koreň Izaiho stáť ako zástava pre národy; k nemu sa budú obracať pohania, a jeho odpočinutie bude slávne. A stane sa v ten deň, že Pán znovu, po druhý raz, vztiahne svoju ruku, aby získal späť ostatok svojho ľudu, ktorý zostane, z Asýrie a z Egypta, z Patrosu a z Kúša, z Élamu a zo Šineáru, z Chamátu a z morských ostrovov. A pozdvihne zástavu pre národy a zhromaždí vyhnancov Izraela a rozptýlených z Júdu zozbiera zo štyroch strán zeme. Izaiáš 11:10–12.

Keď budú vyhnanci pozdvinutí ako znamenie, vtedy zhromaždia robotníkov jedenástej hodiny, ktorí môžu byť „varovaní iba videním“ „rozdielu medzi tými, ktorí majú pečať Božiu, a tými, ktorí zachovávajú falošný deň odpočinku.“ Znamením pre robotníkov jedenástej hodiny sú vyhnanci a znamením VYHNANCOV je záhada jedenia „tohto roku toho, čo rastie samo od seba, a v druhom roku toho, čo z toho vyrastá; a v treťom roku sejte a žňte a vysádzajte vinice a jedzte ich ovocie.“

Záhada tohto úseku spočíva v tom, že predstavuje „sedem časov“ z Levitika dvadsaťpäť a dvadsaťšesť. Sobota odpočinku krajiny je súčasťou zmluvy, ktorá označuje požehnanie i kliatbu, podľa toho, či sa odpočinok siedmeho roku pre zasľúbenú krajinu zachováva alebo zavrhuje. Znamenie sto štyridsaťštyritisíc je súčasťou trojnásobného zasľúbenia zmluvy, ktoré je znázornené sobotou siedmeho roku krajiny. Základná pravda „siedmich časov“ označuje jeden z troch prvkov zmluvy, ktorá zasľubuje nové srdce a myseľ, nové telo a tiež krajinu na prebývanie.

Siedmy deň, sobota, je znamením medzi Bohom a Jeho ľuďom, ale táto sobota siedmeho dňa zároveň predstavuje zmluvnú zodpovednosť danú starovekému Izraelu. Mali byť ochrancami, zverencami Desatora. Sestra Whiteová jasne uvádza, že novodobý Izrael v roku 1844 bol v súlade so starovekým Izraelom ustanovený za zverenca nielen Desatora, ale aj Božieho prorockého Slova.

„Boh povolal svoju cirkev v tomto čase, tak ako povolal staroveký Izrael, aby stála ako svetlo na zemi. Mocným sekáčom pravdy, posolstvami prvého, druhého a tretieho anjela, ich oddelil od cirkví a od sveta, aby ich priviedol do svätej blízkosti k sebe samému. Urobil ich správcami svojho zákona a zveril im veľké pravdy proroctva pre tento čas. Podobne ako sväté výroky zverené starovekému Izraelu, aj toto je posvätná dôvera, ktorá má byť oznámená svetlu. Traja anjeli zo Zjavenia 14 predstavujú ľud, ktorý prijíma svetlo Božích posolstiev a vychádza ako Jeho nástroj, aby zaznievalo varovanie po celej dĺžke i šírke zeme.“ Testimonies, zväzok 5, 455.

Desatoro prikázaní je znázornené znamením soboty siedmeho dňa a zákony proroctva sú znázornené sobotou siedmeho roku. Laodicejský adventizmus siedmeho dňa bude veľmi zahanbený, keď opustí loď a začne uctievať slnko, ale sobotné prikázanie, ktoré najprv zavrhol, je Mojžišových „sedemkrát“.

Aby Boží ľud získal zasľúbenú krajinu, musí chápať a zachovávať nielen sobotu siedmeho dňa, ale aj sedemročnú sobotu. Laodicejský adventizmus nemôže vyvrátiť túto biblickú pravdu, hoci ju zakrývajú lžami. Toto je koreň ich nenávisti, ktorá ich vedie k tomu, aby vyhnali tých, ktorí budú znamením.

„Väčšina z rodiny môjho otca boli plne veriaci v advent a za vydávanie svedectva o tomto slávnom učení bolo sedem z nás svojho času vylúčených z metodistickej cirkvi. V tom čase nám boli slová proroka nesmierne vzácne: ‚Vaši bratia, ktorí vás nenávideli, ktorí vás vyhánali pre moje meno, hovorili: Nech je oslávený Hospodin; ale On sa ukáže na vašu radosť a oni budú zahanbení.‘ Izaiáš 66:5.

„Od tohto času až do decembra 1844 boli moje radosti, skúšky a sklamania podobné tým, aké prežívali moji milí adventní priatelia okolo mňa. V tom čase som navštívila jednu z našich adventných sestier a ráno sme pokľakli okolo rodinného oltára. Nebola to nijaká vzrušujúca príležitosť a bolo nás prítomných iba päť, samé ženy. Kým som sa modlila, zostúpila na mňa Božia moc tak, ako som ju nikdy predtým nepocítila. Bola som pohrúžená do videnia Božej slávy a zdalo sa mi, že stúpam stále vyššie a vyššie od zeme, a bolo mi ukázané niečo z putovania adventného ľudu do Svätého Mesta, ako je to opísané nižšie.“ Early Writings, 13.

Prvé videnie Ellen Whiteovej bolo dané, keď sa päť žien (predstavujúcich päť múdrych panien) zhromaždilo spolu po tom, čo ich bratia, ktorí ich nenávideli, vyvrhli. Nenávideli ich pre učenie o Druhom príchode, a tak predobrazovali vyvrhnutých posledných dní.

„Videla som, že menovitá cirkev a menovití adventisti nás, podobne ako Judáš, zradia katolíkom, aby získali ich vplyv a vystúpili proti pravde. Svätí potom budú nenápadným ľuďom, katolíkom málo známym; ale cirkvi a menovití adventisti, ktorí poznajú našu vieru a naše zvyklosti (lebo nás nenávideli pre sobotu, keďže ju nemohli vyvrátiť), zradia svätých a udajú ich katolíkom ako tých, ktorí nerešpektujú ustanovenia ľudu; totiž že zachovávajú sobotu a nedbajú na nedeľu.

„Potom katolíci vyzvú protestantov, aby pokračovali ďalej, a vydajú nariadenie, že všetci, ktorí nebudú zachovávať prvý deň týždňa namiesto siedmeho dňa, budú usmrtení. A katolíci, ktorých počet je veľký, budú stáť pri protestantoch. Katolíci dajú svoju moc obrazu šelmy. A protestanti budú konať tak, ako pred nimi konala ich matka, aby zničili svätých. Ale skôr než ich nariadenie prinesie alebo vydá ovocie, svätí budú vyslobodení Hlasom Božím.“ Spalding and Magan, 1, 2.

„Nominálni“ (teda len podľa mena) „adventisti by nás, podobne ako Judáš, zradili katolíkom.“ Urobili to preto, lebo „nenávideli“ vyhnancov „pre sobotu“. Nominálni adventisti vyznávajú, že zachovávajú sobotu siedmeho dňa, preto to nemôže byť tá sobota, o ktorej je tu reč. Nenávidia vyhnancov, lebo vedia, že nemôžu vyvrátiť základnú pravdu o Mojžišových siedmich časoch,

ktorá bola alfa porozumením Eliáša v osobe Williama Millera.

„Boh nám nedáva nové posolstvo. Máme hlásať posolstvo, ktoré nás v rokoch 1843 a 1844 vyviedlo z ostatných cirkví.“ Review and Herald, 19. januára 1905.

„Všetky posolstvá dané v rokoch 1840–1844 majú byť teraz predkladané s mocou, lebo mnohí ľudia stratili správny smer. Posolstvá majú ísť ku všetkým cirkvám.“ Manuscript Releases, zväzok 21, 437.

„Pravdy, ktoré sme prijali v rokoch 1841, 1842, 1843 a 1844, majú byť teraz skúmané a zvestované.“ Manuscript Releases, zväzok 15, 371.

„Zaznelo varovanie: Nesmie sa dovoliť, aby vošlo čokoľvek, čo by narušilo základ viery, na ktorom budujeme od času, keď prišlo posolstvo v rokoch 1842, 1843 a 1844. Bola som pri tomto posolstve a odvtedy stojím pred svetom, verná svetlu, ktoré nám Boh dal. Nemienime zložiť svoje nohy z plošiny, na ktorú boli postavené, keď sme deň čo deň hľadali Pána v úprimnej modlitbe a hľadali svetlo. Myslíte si, že by som sa mohla vzdať svetla, ktoré mi Boh dal? Má byť ako Skala vekov. Vedie ma od chvíle, keď mi bolo dané.“ Review and Herald, 14. apríla 1903.

Júda nie je symbolom Sanhedrinu zloženého zo saducejov a farizejov; Júda bol jedným z dvanástich učeníkov. Bol jedným z nevesty zmluvy, ktorú sa Kristus chystal vziať si za manželku na Letnice. Zrada proti vyvrheľom prichádza od Júdu, od laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Sú predstavovaní mnohými symbolmi, ako napríklad Léviocvi, ktorých Posol zmluvy v Malachiášovi 3 zavrhuje. Léviocvi sú pri tom očisťovaní oddelení a ich počet je 25, či už verní alebo neverní. Léviocvi sú očisťovaní vopred predtým, než budú pozdvihnutí ako obetný dar, ako za dávnych rokov.

A bude sedieť ako tavič a čistič striebra; a očistí synov Léviho a prečistí ich ako zlato a striebro, aby prinášali Hospodinovi obetný dar v spravodlivosti. Vtedy bude obetný dar Júdu a Jeruzalema príjemný Hospodinovi ako za dávnych dní a ako v predošlých rokoch. Malachiáš 3:3, 4.

Léviti sú obeťou, lebo dokonale odrážajú charakter Krista, ktorý je veľkou obeťou. Keď je tých dvadsaťpäť lévítov pozdvihnutých ako obeť, tých dvadsaťpäť falošných lévítov sa v Ezechieli 8 klania slnku.

Júda nepredstavuje iba bezbožného Lévitu, ale je aj bezbožným kňazom, ktorý bol pripravovaný tridsať rokov, ako to znázorňuje Judášových tridsať strieborných.

Vtedy Judáš, ktorý ho zradil, keď videl, že bol odsúdený, oľutoval to a vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším so slovami: Zhrešil som, lebo som zradil nevinnú krv. A oni povedali: Čo nás do toho? Ty sa postaraj. A on hodil strieborné do chrámu, odišiel a šiel sa obesiť. Matúš 27:3–5.

Tridsať strieborných, ktoré Judáš odhodil, predstavuje Posla zmluvy, ktorý v Malachiášovi tri vyhadzuje (prečisťuje) trosku (falošné striebro). Toto bezbožné kňazstvo bolo znázornené vzburou

Kóracha, Dátana a Abírama a odbojníkmi z roku 1888. Bezbožné kňazstvo je pohltené, keď Spojené štáty, šelma zo zeme, otvorí svoje ústa. Potom oheň zničí ich nasledovníkov počas plného vylitia neskorého dažďa, ktoré sa začína pri nedeľnom zákone.

Panenské narodenie ako znamenie v Kristových dňoch predstavuje znamenie múdrych panien v posledných dňoch. V tom období bude Sanhedrin, laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa, hľadať znamenie, ale nebude schopný rozpoznať jediné znamenie dané Laodicei. Znamením pre veľký zástup, robotníkov jedenástej hodiny, je pohľad na mužov a ženy zachovávajúcich sobotu siedmeho dňa počas obdobia skúšky nedeľného zákona. Znamením ostatku v jeho spore s ľudom bývalej zmluvy je sobota siedmeho roku, predstavujúca základy adventizmu, určené ako ústredný pilier oboch svätých tabúl Habakuka. Znamením daným laodicejskému adventizmu je znamenie Jonáša, o ktorom sa hovorí v dialógu medzi Kristom a Petrom.

Keď Ježiš prišiel do krajov Cézarey Filipovej, spýtal sa svojich učeníkov: Za koho ma ľudia pokladajú, mňa, Syna človeka? A oni povedali: Jedni hovoria, že si Ján Krstiteľ; iní Eliáš; a ďalší Jeremiáš alebo jeden z prorokov. Povedal im: A vy ma za koho pokladáte?

A Šimon Peter odpovedal a riekol: Ty si Kristus, Syn živého Boha. A Ježiš mu odpovedal a riekol: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov; lebo telo a krv ti to nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A ja ti tiež hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale zbudujem svoju cirkev; a brány pekla ju nepremôžu. A dám ti kľúče od nebeského kráľovstva; a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.

Vtedy prikázal svojim učeníkom, aby nikomu nehovorili, že on je Ježiš Kristus. Matúš 16,13–20.

Znamením pre Sanhedrin, a teda aj pre adventizmus, je znamenie Jonášovo. Šimon Barjona je do tohto úseku uvedený ako symbol zmluvného muža, lebo jeho meno má byť čoskoro zmenené. Abramovo meno bolo zmenené pri zmluve. Saulovo meno bolo zmenené na Pavol. Jakobovo meno bolo zmenené na Izrael. Títo traja svedkovia potvrdzujú, že keď je meno biblickej postavy zmenené, predstavuje zmluvného muža, a preto je predobrazom posledného zmluvného ľudu, ktorým je sto štyridsaťštyritisíc. Títo traja svedkovia tiež potvrdzujú, že meno zmluvného muža predstavuje prorockú symboliku spojenú s osobou, ktorej meno je zmenené. Saul znamená „vyvolený“, lebo bol vyvolený niest' evanjelium pohanom. Jeho meno bolo zmenené na Pavol, čo znamená malý, lebo vo vlastných očiach bol najmenším z apoštolov, pretože prenasledoval Božiu cirkev. Jakob, uchvatiteľ, bol zmenený menom i skúsenosťou na víťaza, ako znamená Izrael. Petrovo meno bolo Šimon, čo znamená ten, ktorý počuje; a Barjona, čo znamená syn Jonáša.

Peter predstavuje poslednú generáciu Jonáša, lebo bol Jonášovým synom. Jonáš znamená „holubica“ a Šimon je ten, ktorý počul posolstvo holubice; a Šimon Barjona počul posolstvo pomazania Ježiša, keď bol pokrstený a stal sa Ježišom Kristom a Duch Svätý zostúpil v podobe holubice. Jonášovo posolstvo bolo posolstvom holubice, ktorá predstavovala pomazanie Ježiša mocou pri Jeho krste. Jonášovo posolstvo bolo znázornené tým, že Jonáš bol tri dni v bruchu veľryby. Tieto tri dni sú tromi dňami od Paschy po sviatok prvotín, ktoré sú predobrazene vyjadrené Kristovým krstom a Jonášovým časom v bruchu veľryby.

Znamenie Jonáša je znamením pomazania Krista pri Jeho krste, ktoré je predobrazom zostúpenia anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly dňa 11. septembra. 11. september začal trojstupňový proces skúšky, znázornený Jonášovými tromi dňami. Tieto tri kroky sú tiež znázornené v dejinách milleritov. 11. august 1840 označil skúšku prvého anjela, 19. apríl 1844 skúšku druhého anjela a 22. október 1844 tretiu skúšku. Tieto tri kroky predstavujú 11. september, 18. júl 2020 a nedeľný zákon.

Pri nedeľnom zákone je Jonáš vyplutý z tlamy ryby, práve tam, kde Kristus vypláva Laodiceu zo svojich úst; práve tam, kde Balámova oslica otvára svoje ústa a hovorí; práve tam, kde hovorí Jánov otec, Zachariáš; a práve tam, kde aj Spojené štáty hovoria ako drak. Jonáš potom dáva svetu posledné varovanie ako symbol tých, ktorí boli v roku 2024 vzkriesení s Mojžišom a Eliášom. Tieto duše zomreli na uliciach Sodomy a Egypta a potom sú vzkriesené ako Ezechiellovo mocné vojsko. Pri svojom vzkriesení sa stávajú znamením Jonáša, lebo on predstavuje tých, ktorí zomreli a sú vzkriesení, aby odovzdali posledné posolstvo Ninive. Jonáš v bruchu veľryby, Daniel v jame levov, Ján v kotle vriaceho oleja predstavujú sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí zakúsili symbolickú smrť a vzkriesenie. Pomazanie pri 9/11 až po vzkriesenie Ezechiellovho mocného vojska predstavuje Kristov krst až k jeho vzkrieseniu.

Prišli aj farizeji so saducejmi a pokúšali ho; žiadali od neho, aby im ukázal znamenie z neba. On im však odpovedal: Keď nastane večer, hovoríte: Bude pekné počasie, lebo nebo je červené. A ráno: Dnes bude nečas, lebo nebo je červené a zamračené. Pokrytci, tvár neba viete posúdiť, a znamenia časov nemôžete rozoznať? Zlé a cudzoložné pokolenie hľadá znamenie; ale nebude mu dané nijaké znamenie, iba znamenie proroka Jonáša. A opustil ich a odišiel. Matúš 16:1–4.

Vrcholným zázrakom bolo vzkriesenie Lazára.

„Tým, že Kristus otáľal prísť k Lazárovi, sledoval zámer milosrdenstva voči tým, ktorí Ho neprijali. Zdržal sa, aby vzkriesením Lazára z mŕtvych dal svojmu zatvrdilému, neveriacemu ľudu ďalší dôkaz, že je naozaj ‚vzkriesenie a život‘. Nerád sa vzdával všetkej nádeje vzhľadom na tento ľud, na úbohé, blúdiace ovce domu Izraela. Jeho srdce sa lámalo pre ich nekajúcnosť. Vo svojom milosrdenstve zamýšľal dať im ešte jeden dôkaz, že je Obnoviteľom, tým Jediným, ktorý jediný mohol priniesť na svetlo život a nesmrteľnosť. Malo to byť svedectvo, ktoré kňazi nemohli nesprávne vyložiť. To bol dôvod Jeho odkladu pri odchode do Betánie. Tento vrcholný zázrak, vzkriesenie Lazára, mal spečatiť Božiu pečať na Jeho diele a na Jeho nároku na božstvo.“ Túžba vekov, 528, 529.

Kristus otáľal, kým vzkriesil Lazára, a Lazár nebol iba „korunujúcim zázrakom“, ale bol aj „pečaťou“ na Božom diele. V danom úryvku je znamenie Jonášovo jediným znamením pre cudzoložné a zlé pokolenie. Je dôležité vidieť, že načasovanie procesu zapečatovania je veľmi presné. V úryvku, ktorým sa zaoberáme, kde je zmenené Petrovo meno, sme poučení, že od toho okamihu Ježiš začal zjavovať, že má byť vydaný na smrť, avšak v poslednom verši Matúš zaznamenáva: „Vtedy prikázal svojim učeníkom, aby nikomu nepovedali, že on je Ježiš Kristus.“ Potom hneď v nasledujúcom verši zaznamenáva: „Od toho času začal Ježiš svojim učeníkom ukazovať, že musí ísť do Jeruzalema a mnoho vytrpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, a byť

zabitý, a tretieho dňa vstať z mŕtvych.“

Úryvok sa začína tým, že sa Ježiš pýta, za koho Ho ľudia pokladajú, a potom nasleduje ďalšia otázka, v ktorej sa učeníkov pýtal, za koho Ho pokladajú oni.

Keď Ježiš prišiel do kraja Cézarey Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov: Za koho pokladajú ľudia mňa, Syna človeka? A oni povedali: Jedni hovoria, že si Ján Krstiteľ; iní Eliáš; a ďalší Jeremiáš alebo jeden z prorokov. Povedal im: A vy ma za koho pokladáte? Matúš 16,13–15.

Keď Peter odpovedá, vyznáva, že Ježiš bol Kristus a Syn živého Boha. Slovo Kristus je grécke slovo pre hebrejské slovo Mesiáš. Ježiš kladie otázku, kým je, a vedie učeníkov k poznaniu, že je Mesiášom, no vzápätí ich upozorňuje, aby to nikomu nehovorili. Od toho času ich začal učiť, že naplní dvadsaťtri medzníkov v posledných troch kapitolách Matúša, ale pravdy spojené s Kristom sa nevyhnutne museli odhaľovať postupne, krok za krokom.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v týchto mesiášskych medzníkoch.

Alfa svetlo tretieho anjela

„Na jeseň roku 1846 sme začali zachovávať biblickú sobotu a učiť o nej i obhajovať ju. Moja pozornosť bola po prvý raz upriamená na sobotu počas návštevy v New Bedforde v štáte Massachusetts začiatkom toho istého roka. Tam som sa zoznámila so starším Josephom Batesom, ktorý včas prijal adventnú vieru a bol aktívnym pracovníkom v diele. Starší B. zachovával sobotu a naliehavo poukazoval na jej dôležitosť. Ja som jej dôležitosť nepociťovala a domnievala som sa, že starší B. sa mýli, keď sa viac zaoberá štvrtým prikázanim než ostatnými deviatimi. Ale Pán mi dal pohľad na nebeskú svätyňu. Chrám Boží sa otvoril v nebi a mne bola ukázaná Božia archa prikrytá zľutovnicou. Na oboch koncoch archy stáli dvaja anjeli, jeden na každom konci, s krídlami rozprestretými nad zľutovnicou a s tvármi obrátenými k nej. Anjel, ktorý ma sprevádzal, mi oznámil, že títo predstavujú celý nebeský zástup, ktorý s úctivou bážňou hľadá na svätý zákon napísaný Božím prstom. Ježiš zdvihol prikrývku archy a ja som uvidela kamenné dosky, na ktorých bolo napísaných Desatoro prikázaní. Bola som ohromená, keď som videla štvrté prikázanie priamo v strede desiatich predpisov, obklopené jemnou svätožiarou svetla. Anjel povedal: „Je to jediné z tých desiatich, ktoré určuje živého Boha, ktorý stvoril nebesá i zem a všetko, čo je v nich. Keď boli položené základy zeme, vtedy bol položený aj základ soboty.““ Testimonies, zväzok 1, 75.

Omega svetlo tretieho anjela

„Tí, ktorí žijú v spoločenstve s Bohom, chodia vo svetle Slnka spravodlivosti. Nezneuctujú svojho Vykupiteľa tým, že kazia svoju cestu pred Bohom. Nebeské svetlo na nich svieti. Keď sa približujú k záveru dejín tejto zeme, ich poznanie Krista a proroctiev, ktoré sa ho týkajú, sa veľmi rozhojňuje. V Božích očiach majú nekonečnú hodnotu, lebo sú v jednote s jeho Synom. Božie slovo je pre nich nesmierne krásne a ľúbezné. Vidia jeho dôležitosť. Pravda sa im odhaľuje. Učenie o vtelení je zahalené do jemnej žiary. Vidia, že Písmo je kľúčom, ktorý odomyka všetky tajomstvá a rieši všetky ťažkosti. Tí, ktorí neboli ochotní prijať svetlo a chodiť vo svetle, nebudú schopní pochopiť tajomstvo pobožnosti, ale tí, ktorí neváhali vziať na

seba kríž a nasledovať Ježiša, uvidia svetlo v Božom svetle.“ The Southern Watchman, 4. apríla 1905.